

Невар І. В.

*здобувач кафедри адміністративного, кримінального права і процесу
Інституту права ЗВО «Міжнародний університет бізнесу і права»*

**НОРМАТИВНО-ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ВІДНОСИН,
ЩО ВИНИКАЮТЬ З ПРИВОДУ ПРИМУСОВОГО
ВІДЧУЖЕННЯ МАЙНА В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ
ВОЄННОГО СТАНУ У СИСТЕМІ ОБМЕЖЕНЬ
ПРАВА ВЛАСНОСТІ**

Нормативно-правова регламентація відносин, що виникають з приводу примусового відчуження майна в умовах правового режиму воєнного стану здійснюється у порядку Закону України «Про правовий режим воєнного стану» [1] та Закону України «Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану» [2].

Відповідно до чинного законодавства України *об'єктом* відчуження в умовах воєнного стану є індивідуально визначене майно, що перебуває у приватній або комунальній власності та яке переходить у власність держави для використання [2]. Такий законодавчий підхід певною мірою перебуває у протиріччі із розумінням категорії «майно», що встановлюється Цивільним кодексом України, де майно визначається як «окрема річ, сукупність речей, а також майнові права та обов'язки» [3]. Таким чином, розуміння майна має базуватися не лише як на визначенні права власності на певну річ, так і інших майнових прав особи, що пов'язані із правом власності – правом користування в порядку договору оренди, емфітевзису, суперфіцію, володіння майном на праві оперативного управління, господарського відання тощо.

У статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» [4] «заходи правового режиму воєнного стану» визначено, що в Україні або в окремих її місцевостях, де введено воєнний стан, військове командування разом із військовими адміністраціями (у разі їх утворення) можуть самостійно або із залученням органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування запроваджувати та здійснювати в межах тимчасових обмежень конституційних прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб, передбачених указом Президента України про введення воєнного стану, примусове відчуження майна, що перебуває у приватній або комунальній власності, вилучати майно державних підприємств, державних господарських об'єднань для потреб держави в умовах правового режиму воєнного

стану в установленому законом порядку та видавати про це відповідні документи встановленого зразка. Якщо здійснити аналіз інших норм цього закону, то в них мова йде про нерухоме майно. Процедура відчуження цього майна в умовах воєнного стану визначена в відсилних (бланкетних) нормах Закону про відчуження в умовах воєнного стану, ним урегульовано: способи примусового відчуження або вилучення майна; органи, що приймають рішення про примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного стану; особливості передачі та примусового відчуження комунального майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану; порядок та вимоги до складання акта про примусове відчуження або вилучення майна; порядок оцінки майна та отримання компенсації за примусово відчужене майно; порядок повернення примусово відчуженого майна, що збереглося, та надання взамін іншого майна.

Процедура передачі, примусового відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи іншого надзвичайного стану відноситься до системи адміністративних процедур. Такий висновок обґрунтовується тим, що рішення про таке відчуження приймає суб'єкт владних повноважень, у межах визначених законом в установленому порядку, що закінчується (прийняттям) видачею адміністративного акту про примусове відчуження або вилучення майна, який може бути оскаржено в порядку адміністративного судочинства, визначеного Кодексом адміністративного судочинства України. Реалізація такої процедури вимагає здійснення іншої публічної процедури, якої є оцінка відчужуваного майна, що відноситься до сфери публічних послуг і реалізується в порядку Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» від 12 липня 2001 року № 2658-III [5].

Однак відповідно до статті 7 Закону України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності», встановлюється, що «органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень та в порядку, визначених цим Законом, мають право викупу земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для таких суспільних потреб для забезпечення національної безпеки і оборони [6]. При цьому є відсутньою регламентація процедури із відчуження земельної ділянки для потреб оборони, що унеможливило її цільове використання власником, а відповідно власник не отримує прибуток з цієї земельної ділянки, тому на законодавчому рівні має бути урегульовано порядок відшкодування шкоди власнику земельної ділянки за час тимчасового її використання в період введення воєнного стану. Отже, необхідно встановити

співвідношення таких двох категорій, як «потреби воєнного стану» та «потреби оборони», що вимагає перегляду змісту статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» [1] доцільно доповнити п.24-1 у такій редакції наступного змісту: *«ухвалювати рішення про використання земельних ділянок з потреб національної оборони без ухвалення рішення про примусове вилучення земельної ділянки з подальшим відшкодуванням збитків понесених її власниками чи землекористувачам».*

Література:

1. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 2 травня 2015 року № 389-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 28. Ст.250.
2. Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану: Закон України від 17 травня 2012 року № 4765-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 15. Ст.99.
3. Цивільний кодекс України: Закон України 16 січня 2003 року № 435-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. №№ 40-44. Ст.356
4. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 2 травня 2015 року № 389-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 28. Ст.250.
5. Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні: Закон України від 12 липня 2001 року № 2658-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 47. Ст.251.
6. Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності: Закон України від 17 листопада 2009 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 1. ст. 2.